

خطِ دوّم پِتْرُس

پیشگفتار

خطِ دوّم پِتْرُس بَلَدِه تعدادِ کَلُونِ ایماندارای نوِشته شُده که دَ امْزُو زمان زِندگی مُوكد. هَدَفِ اَصْلِي امْزِي خطِ ایسته شُدو دَ برابِرِ تعلیمِ هَای غَلَط و فِسادِ اِخْلاقي اَسته که امْزُو تعلیمِ هَا دَ وجْهُود آمدُد. پِتْرُس بیان مُونه که شِناختِ صحیح دَ بارِه خُدا و مَولا عیسیٰ مسیح مِیتَنَه مو ره امْزِي مُشكِلات بُرُو بیره. شِناختِ صحیح دَ وسیله کسای دِست مییه که عیسیٰ مسیح ره دیده و تعلیمِ هَای شَی ره شِننیده. پِتْرُس امْجُنان دَ برابِرِ کسای ایسته مُوشَه که دُوباره آمَدونِ مسیح ره إِنکار مُونه. او دَ جوابِ ازوا مُوگیه: دلیلِ ازی که مسیح دَ دُوباره آمَدون خُو دیر کده اِی اَسته که خُدا نَمیخایه کس نابُود شُنه، بَلَکِه میخایه که پَگ توبه کده نِجات پَیدا کُنه.

فهرستِ عنوانها

دُعا و سلام (فصل ۱ آیه ۱)

إِنتِخَاب و كُوي شُده هَای خُدا (۳:۱)

پیشگویی از کِتابِ مُقدَّس (۱۲:۱)

معلمای دروغی و تباہی ازوا (۱:۲)

وَعِدَهُ أَمَدُونِ روزِ خُداوند (۱:۳)

دُعا و سلام

۱ از طرفِ شِمعون پُترس، غُلام و رُسُولِ عیسیٰ مسیح، بَلِدِه کسای که دَ وسیله عدالتِ خُدای مو و عیسیٰ مسیح نجات دِهنده، امُو ایمان ره یافته که رقمِ ایمان ازمو با آرژِش استه: ^۲ فیض و سلامتی دَ وسیله شناختِ خُدا و مَولای مو عیسیٰ مسیح پَرمیو نصیب شُمو شُنه.

إِنتِخاب و كُوي شُده های خُدا

۳ قُدرتِ إِلهی ازو هر چیزی ره که مو بَلِدِه زِندگی و خُدایپرستی ضرورت دَری دَز مو دَده. ای چیزا از طریقِ شناختِ امزُو که مو ره دَ وسیله جلال و نیکی خُو کُوي کده، مُیسر شُده. ^۴ او دَ وسیله امزی چیزا وعده‌های غدر بُرگ و با آرژِش ره دَز مو دَد تا از طریقِ ازوا از فسادی که بخاطر خاهشاتِ نفسانی دُنیا وجود دَره، خلاصی پَیدا کُنید و دَ طبیعتِ إِلهی شِیک شُنید. ^۵ پس دَ امزی دلیل، سخت کوشش کُنید که دَ ایمان خُونیکی ره اضافه کَنید، دَ نیکی خُو علم، ^۶ دَ علم خُو گُذشت، دَ گُذشت خُو بُردباری، دَ بُردباری خُو خُدایپرستی، ^۷ دَ خُدایپرستی خُو مهربادرانه و دَ مهربادرانه خُو مُحبَّت. ^۸ چون اگه امی چیزا دَز شُمو وجود دَشته بَشه و کلو شُده بوره، شُمو ره نَمیله که دَ شناختِ مَولای مو عیسیٰ مسیح ٹمبل و بَثمر بَشید. ^۹ ولے هر کسی که امی چیزا ره نَدره، او کور و پیشِ پای بین آسته و پُرمُشت کده که از گناههای سابق خُو پاک شُده. ^{۱۰} پس آی بِرارو، سخت کوشش کُنید که کُوي شُدو و إِنتِخاب شُدون خُو ره ثابت کُنید، چون اگه امی کار ره کُنید هرگز گمراه نَمُوشید. ^{۱۱} امزی طریق فرستِ داخل شُدو دَ پادشاهی آبدی مَولا و نجات دِهنده مو عیسیٰ مسیح پَرمیو دَز شُمو دَده مُوشه.

پیشگویی از کِتابِ مُقدَّس

۱۲ پس ما غَفلَت نَمُونَم و همیشه امی چیزا ره دَیاد شُمو میرُم، اگرچه شُمو اُونا ره مُوفَامید و دَ حقیقتی که پَیدا کَدید محکم-و-أُستوار آستید. ^{۱۳} ما مَصلحت مِینگرُم تا زمانی که ما دَ امزی جِسم آسْتم باید دَ وسیله یادآوری شُمو ره دَ جوش-و-خروش بِیرُم، ^{۱۴} چون ما مِیدَنُم که وختِ بُر شُدون مه از جِسم نزدیک آسته، امُو رقم که مَولای مو عیسیٰ مسیح ام مَره خبر کده. ^{۱۵} امزی خاطر ام سخت کوشش مُونَم تا بعد از رفتون مه ازی دُنیا شُمو بتَنید هر وخت امی چیزا ره دَیاد خُو بَیرِید.

۱۶ وخَتِیکه مو دَبارِه قُدرت و آمدونِ مَولای مو عیسیٰ مسیح دَز شُمو خبر دَدی، مو از قِصَّه های ساختگی که دَ

هُوشيارى جور شدە پَيرَوِي تَمُوكدى، بَلَكِه مو شِكوه-و-جلالِ شى ره دَ چِيم خُو دِيده بُودى. ^{١٧} چراكه او از طرف آته مو خُدا دَ امْزُو غَيْت عِرَت و جلال پَيدا كد كه يگ آواز از جلال باعَظَمت خُدا آمده گفت: "ايئمى باچه دوست داشتني مه يه كه از شى خوش-و-راضى أَسْتُم". ^{١٨} امي آواز ره مو خودون مو شينيدى كه از آسمو آمَد دَ غَيْتِيكه قد ازُو قَنَى دَ كَوَه مُقَدَّس بُودى. ^{١٩} پس، مو كلام آنبيا ره دَرى كه كَلُوتَر مَورِد تَابِيَدَ أَسْتَه و شُمُو كار خُوب مُونيد اگه دَزوا تَوْجَه كُنِيد؛ كلام ازوا مِثْل چراغ دَ جَاهِي روشنَيَى مِيدِيه تا روز واژ شُنَه و سِتَارَه صُبَح دَ دِلهَي شُمُو بُر شُنَه. ^{٢٠} از تمام چيزا كده اول بَدَيَيد كه هيج پيشگويي كِتاب مُقدَّس از تفسِير خود پَيَغَمْبَر نِيَسْتَه، ^{٢١} چراكه پيشگويي هرگِز دَ خاست-و-إِرَادَه إِنسان نَمَدَه، بَلَكِه مردُم دَ وسِيلَه روح الْقُدُس از طرف خُدا توره گفته.

معلمای دروغی و تباھی ازوا

^٢ ليکِن دَ مِينَكِل قَوم إِسْرَائِيل، آنبياى دروغى ام بُود، امُو رقم كه دَ مِينَكِل شُمُو ام معلمای دروغى پَيدا مُوشَه كه تعليمای تباھ كُنِنَدَه ره تاشَكى بَلَدِه شُمُو ميره و حتى باداري ره إنكار مُونَه كه اُونَا ره خَرِيدَه و اُونَا تباھي زُودَرَس ره دَ بَلَه خُو ميره. ^٣ عَدَر كسا از فِسْق-و-فِسَاد ازوا پَيرَوِي مُونَه و بخاطر ازوا راه حِيقَت بَدَنَام مُوشَه. ^٤ اُونَا بخاطرِ حِرص-و-طَمَع قد توره های ساختگى دَ بَلَه شُمُو تُجَارَت مُونَه. محْكُومَيَت ازوا از عَدَر وخت پيش فَيَصَلَه شُدَه، طال نَمُوخَورَه و تباھي ازوا آماده أَسْتَه.

^٥ چون خُدا از مجازاتِ ملايىكَه هَاهِي كه گَناه كد دِريغ نَكَد، بَلَكِه اُونَا ره دَ دوزَخ آندخته دَ زنجيرَي تَرِيَكَى تَيرَه تسليَمَ كد تا بَلَدِه قضاوت نِگاه شُنَه. ^٦ او امچان از مجازاتِ دُنْيَايِ قَدِيم دِريغ نَكَد و طوفان ره دَ بَلَه دُنْيَايِ مردُم بَه خُدا اُورَد، ولَى نوح، جارچي عدالت ره قد هفت نفر دِيگَه نِجَات دَد. ^٧ خُدا شارَاه سَدُوم و عَمُورَه ره محْكُوم دَ نابُودَي كده دَ خَيْشَتَر تَبَدِيلَ كد و اُونَا ره يگ نَمُونَه عِيرَت بَلَدِه كساي جورَه كه مِيَخَايَه دَ بَه خُدَاهي زِندَگَى كُنه. ولَى خُدا لوط عادِيل ره كه از فِسْق-و-فِسَاد مردُمَاه بَه خُدا دَ تَنَگَ آمَدَه، نِجَات دَد، ^٨ چون امُو مرد عادِيل كه دَ مِينَكِل ازوا هر روز زِندَگَى مُوكَد، چيزاى ره كه مِيدِيد و مِيشَنَيد، روح عادِيل شى دَ وسِيلَه كارَاه شِيرَانَه ازوا رَنج-و-عذاب مِيَكَشِيد. ^٩ پس خُداوند مِيدَنه كه چى رقم شخص خُداپَرَست ره از آزمایشها نِجَات بِدَيَه و گُناهكارا ره تا روز قضاوت بَلَدِه جَزا نِگاه كُنه، ^{١٠} خَصُوصاً كساي ره كه از خاھِشات پَليَد جِسم خُو پَيرَوِي مُونَه و هر قُدرَت-و-اختيار ره خار-و-حقِير حِساب مُوكَنَه.

آميا دَ اندازِ سرکَش و كِبرى أَسْتَه كه حتى از تَوَهِينِ كدو دَ حُكمَانَاه آسمانَى ترس نَمُوخَورَه، ^{١١} دَ حالِيكَه ملايىكَه

ها، اگرچه قدرت و قوّتِ کلوّتَرَه، ولے ڏ پیشِ خُداوند اُموٰ حکمرانا ره توهین کده مُتهم نُمونه.^{۱۲} ولے امي مرُدما رقمِ حيوانا بے عقل آسته؛ امي زَيده شُدَه که شِكار و نابُود شُنه. اميَا ڏ ضِيدِ چيزاي بدگويي مُونه که هيچ نُموفame و رقمي نابُود مُوشه که حيوانا نابُود مُوشه^{۱۳} و بخاطِري بدی که کده بدی مينگره، چراکه عياشي ڏ روزِ روشو ره خوشى خُوبیدنه. اونا ماپِه لکه ها و عيَب ها آسته که وختي د مهمانی ها قد شُمو يگجای مُوشه، غرقِ لذت هاي فريبنده خُواسته.^{۱۴} اونا چيمای پُر از زنا ذره که از گناه کدو سير نُموشه و مرُدمای سُست-إراده ره ڏ دام ميندزه. اونا دلهاي خُوره ڏ حِرص-و-طمع عادت دَده و آدمای نالَت شُدَه آسته.^{۱۵} اونا راهِ راست ره ايله کده گمراه شُدَه و از راهِ بِلعام باچه بصور پَيروي مُونه که او عايدِ بدکاري ره دوست دشت،^{۱۶} ولے بخاطِري خطاكاري خُوسرزَنش شُد؛ يگ الاغ بِزِيونِ زِيونِ إنسان توره گفت و ديونَگي امزُو پَيغمبر ره بَند کد.

امي رقم آدما چشمِه هاي بے آو آسته و مَنِياراي که ڏ وسِيله بادِ شَدِيد راندہ شُدَه؛ بلده امزيا تريکي تيَره مُقرر آسته.^{۱۷} چُون اونا توره هاي كِبرآميَز و باطل مُوكِيه و ڏ وسِيله خاھشات شَھوانِي جسم، کسای ره ڏ دام ميندزه که نَو از گيَبر مرُدمای گمراه دُوتا کده.^{۱۸} اونا بلده ازوا وعدِه آزادِ ميديه، ڏ حالِيكه خودون شى ُغلامای فِساد آسته؛ چُون هر چيزى که ڏ بلده يگ آدم حاكِم بشَه، او ُغلامِ امزُو چيز آسته.^{۱۹} چُون اگه اونا بعد از آزاد شدو از الْوَدَگي-وناپاکي هاي دُنيا ڏ وسِيله شَنَختون مَولا و نِجات دِهندَه مو عيسى مسيح بسم دَزاوَه گِرفتار شُنه و تابع ازوا شُنه، آخر ازوا از اوَّل کده بدتر مُوشه.^{۲۰} چُون بلده ازوا بهتر مُوبُود که راهِ عدالت ره هيچ نَبيشَخت، نِسبَت دَزِي که بعد از شَنَختون شى، امزُو حُكم مُقدَّس که بلده ازوا دَده شُد، رُوى گردو شُد.^{۲۱} اي چيزا قد ازوا مُطابِق امزى مثلِ راست رُخ دَد که مُوكِيه:

“سَكَ ڏ بَلَه فَى كَدَگَى خُو پَس مِيَيه.”

و

“خُوكِ شُشته شُدَه بسم خود ره ڏ گِل لوڈ ميديه.”

وعده آمدونِ روزِ خُداوند

۳ اي عزيزا، اي خطِ دوم آسته که بلده شُمو نوِشته مُونم. امي خطها ره نوِشته کُدم تا فِكرای پاک شُمو ره ڏ وسِيله يادآورِ بيدار كُنم،^{۲۲} تا شُمو توره هاي ره که ڏ گُذشته ڏ وسِيله آنبياِي مُقدَّس گُفته شُدَه و حُكم مَولا و نِجات

دِهندۀ ره که از طریق رسُول‌ای شُمو دَز شُمو دَده شُده، دَیاد خُو بییرید.^۳ اولَتَر از تمام چیزا، شُمو باید ای ره بِدَنید که دَ روزای آخر ریشخَندگا پیدا مُوشه که حقیقت ره ریشخَند کده مُطابِق خاهشاتِ نفس خُو رفتار مُونه و مُوگیه:^۴ ”کُجا شُد و عِده آمدونِ ازو؟ از زمانی که بابه‌کلونای مو مُرد، تمام چیزا امُو رقم آسته که از شروع خلقتِ دُنیا بُود.“^۵ اونا قَصداً ای حقیقت ره نادیده میگیره که دَ وسیله کلام خُدا آسمونا از قدیم موجود بُود و زمی از آو و دَ وسیله او شکل گِرفت؛^۶ و دَ وسیله آو ها، دُنیای امزُو زمان غَرق شُد و از بین رفت. لیکن دَ وسیله امزُو کلام، آسمونا و زمین فَعلی بلَدِه آتش دَخیره شُده و تا روز قضاوت و نابُودی مردمای بَه خُدا نِگاه مُوشه.

لیکن آی عزیزا، امي حقیقت از یاد شموم نروه که د پیش خداوند یگ روز رقم هزار سال آسته و هزار سال رقم یگ روز.^۹ خداوند د پوره کدون و عده خو دیر نمونه، رقی که بعضی کسان مونه که دیر مونکنه، بلکه بله از شموم صبر مونه، چون او نمیخایه که کس نابود شن، بلکه میخایه که پگ توبه کنه.

مگم روزِ خداوند رقمِ دُز الی میبیه. دَ امزُو روز آسمونا قد غُریشِ آوازِ بلند از بین موره، اجسامِ فلکی^{۱۱} ازی که تمام امزی چیزا دَ امزی طریق نابُود مُوشه، پس شُمو چې رقم مردمَا باید بَشیید؟ شُمو باید دَ زندگی خُو مُقدَّس و خُدایپرست بَشیید،^{۱۲} چیم دَ راهِ آمدونِ روزِ خُدا بَشیید و بتلهِ آمدون شی کوششش کُنید، امُو روز باعث مُوشه که آسمونا در گرفته نابُود شُنه و عالمِ هستی دَ گرمی کلو ڏوب شُنه.^{۱۳} لیکن مُطابِق و عدِه ازو، مو دَ انتظارِ آسمونای نَو و زمین نَو آستی که جایگاهِ عدالت آسته.

پس آی عزیزا، دحالیکه انتظار امزی چیزا ره میکشید، سخت کوشش کنید که دحضور ازو بے لکه و بے عیب
یافت شنید و صلح-وآرامش داشته بشید.^{۱۵} صبر-و-حوصله مولای مو ره سبب نجات خوبیندید، امورقم که برار
عزیز مو پولس ام مطابق حکمتی که دزرو دده شده، بلده شمو نوشته کد.^{۱۶} او د تمام خط های خود باره امزی چیزا
توره مونگیه. دزوا بعضی چیزا آسته که فامیدون شی سخت آسته و مردمای جاھل و سُست اراده اونا ره غلط معنی
مونه، امورقم که قد دیگه نوشتنه های مقدس ام امی کار ره مونه و نابودی ره دبله خو میره.

۱۷ پس آی عزیزا، ازی که شُمو امی چیزا ره از پیش مُوفامید، احتیاط کُنید که د وسیله حیله-و-مکر آدمای شریر گمراه نشنینید و از استواری-و-پایداری خو سقوط نکنید، ^{۱۸} بلکه د فیض و شناخت مولا و نجات دهنده مو عیسی مسیح رشد کنید. بزرگی-و-جلال از آلی و تا آبدالاً باد ازو باد. آمين.